

# **Predica de la Krefeld, 30 aprilie 2005**

Ewald Frank

Vă salut pe toți și vă doresc bun venit în Numele scump al Domnului nostru, și doresc ca Dumnezeu să ne binecuvânteze. Noi îi salutăm și dorim un bun venit mai ales aceluia care astăzi sunt pentru prima dată în mijlocul nostru. Ați vrea să vă ridicați mâinile, sau să vă ridicați în picioare? Cine este azi aici pentru prima dată? ... O să-mi pun ochelarii ca să văd mai bine. Acolo... Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Mai este cineva. Aici este o soră. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și aici în dreapta mea îl văd pe prietenul meu din Arizona, din Flagstaff. Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru. Fratele Jim Shantz, ginerele fratelui și sorei Fleck. Este minunat că tu poți să fii astăzi aici.

Dorim în același fel un bun venit tuturor. Și pe tine, soră, Dumnezeu să te binecuvânteze. Acum vă puteți așeza.

Azi și mâine vom avea ocazia să ne rededicăm viețile Domnului, să ne predăm Lui în totalitate și să permitem ca Duhul lui Dumnezeu să lucreze. Noi am ajuns cu adevărat într-un timp foarte serios. Dacă luăm în considerare faptul că au venit din nou frați și surori din întreaga Europă – unii au parcurs 1700 de km, alții 1300 de km ca să fie astăzi aici – 600 sau 800 de km – atunci constatăm că Dumnezeu a trimis o foamete după auzirea Cuvântului Său. Simțiți-vă bine. Nu e neapărat necesar să amintim din nou toate aceste națiuni: aici este reprezentată întreaga Europă. Și astfel îi mulțumim Domnului că ne mai putem strânge ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu. Suntem salutați din lumea întreagă, începând cu fratele Valstrem din

Danemarca, până la Cape Town, și din răsărit și de la apus – toți frații ne salută. Și din locul acesta noi îi salutăm pe prietenii noștri din Chile într-un mod deosebit și le dorim binecuvântarea lui Dumnezeu.

S-ar putea vorbi despre călătoriile misionare; sunt și alți frați care merg în misiune: fratele Barillier, fratele Leonard, fratele Didier și fratele Gilbert. Fratele nostru din Olanda tocmai s-a întors din Bolivia. Noi îi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru toți frații care au pe inimă să ducă mai departe Cuvântul lui Dumnezeu. Fratele nostru Barillier s-a îmbolnăvit foarte grav, și ne roagă să-l amintim în rugăciunile noastre.

Miercurea trecută am citit aici un cuvânt – ultimul verset din Marcu 7, numai ultima parte din acesta: „Toate le face de minune.” O mărturie minunată. Și propoziția aceasta este corectă. El a făcut toate lucrurile bine. Și cu cine s-a întâmplat? Cu toți cei care au venit la El. Cu toți cei care căutau ajutor la El. Haideți să citim partea a doua în întregime: „Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.” Dar aceștia au venit la El. Au venit la El prin credință.

Înainte de a ne referi la evenimentele recente, dați-mi voie să vă citesc din Romani 1:18: „Mânia lui Dumnezeu se descoperă din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, (ascultați cu atenție) care înăbușe adevărul în nelegiuirea lor.” Citim v. 3 din Iuda: „Preaiubiților, pe când căutam cu tot dinadinsul să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m-am văzut silit să vă scriu ca să vă îndemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna.” Noi am putea să citim mai multe versete care vorbesc despre adevărul Cuvântului și de asemenea despre Domnul nostru care a spus binecunoscutul cuvânt din evanghelia după Ioan, 18:37: „Atunci un Împărat tot ești!” I-a zis Pilat. „Da”, a răspuns Isus. „Eu sunt Împărat. Eu pentru aceasta M-am născut și am venit în lume, ca să mărturisesc despre adevăr. Oricine este din adevăr ascultă glasul Meu.” S-ar putea citi multe versete legate de tema aceasta.

Frați și surori, luna aceasta am fost martori la un eveniment foarte important. La Roma a avut loc o schimbare. Noi privim în urmă la ceea ce s-a întâmplat. Eu aș dori să subliniez câteva puncte, fără a intra în detalii politice. În locul acesta noi n-avem nimic de-a face cu politica, decât în cazul în care se întâmplă ceva ce a fost prezis în prorocia biblică și care trebuie să aibă loc acum, la timpul de sfârșit. Și se va întâmpla. Am adus cu mine numai câteva reviste și câteva extrase de pe Internet – le-am adus pentru un singur motiv: vă arăt din nou o fotografie cu toți oamenii aceia îmbrăcați în purpură. Și se pune întrebarea: ce zice Scriptura? Desigur că pe noi nu ne interesează ce scrie presa: sunt multe articole în presă; dar pe noi ne interesează numai ceea ce este scris în Biblie. În pecetea a șasea scrie despre cei ce erau îmbrăcați în purpură, și spune că ei, împreună cu împărații pământului s-au ascuns „și ziceau munților și stâncilor: Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului.” Apoc. 6:14-17. „Cerule s-a strâns ca o carte de piele, pe care o faci sul. Și toți munții și toate ostroavele s-au mutat din locurile lor. Împărații pământului, domnitorii, căpitani oștilor, cei bogați și cei puternici, toți robii și toți oamenii slobozi s-au ascuns în peșteri și în stâncile munților. Și ziceau munților și stâncilor: „Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului; căci a venit ziua cea mare a mâniei Lui, și cine poate sta în picioare?””

Numai așa ca o privire generală, acum 482 de ani Dumnezeu a folosit un german pentru a realiza străpungerea prin Reformă. Un călugăr german a bătut în cuie cele 95 de teze pe ușa bisericii castelului din Wittenberg, și Reforma și-a urmat cursul până la Geneva, până la Graaz – așa este scris în istoria bisericii. Acum tot un german cheamă înapoi în sânul bisericii mamă toate bisericile care au apărut după Reformă. Și acestea ascultă, vin, primesc invitația. Se poate citi aici în aceste publicații.

Frați și surori, dacă nu ar exista o prorocie biblică pentru acest lucru... „Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată.” Dacă nu ar exista Apoc. 13 care să ne prezinte un

tablou general, atunci noi nici n-ar trebui să vorbim despre tema aceasta. Pentru noi nu ajung doar niște articole de pe Internet, ci noi avem nevoie de orientare divină. Va trebui să scriem despre aceste lucruri, pentru că este foarte important să vedem cum întreaga omenire îngenunchează, și are loc o proslăvire față de acest om, așa cum nu a mai fost niciodată pe pământ. Așa a fost la înmormântarea fostului papă, și după aceea la încoronarea celui nou. Lideri protestanți și-au aplecat genunchii, aveau mâinile ca și cum s-ar fi rugat - poate că s-au rugat chiar „Tatăl nostru”; toți și-au arătat respectul și cinstea. Într-un mod asemănător a avut loc și întronarea noului papă; cine a urmărit evenimentele, a văzut-o. Eu nu am avut prea mult timp la dispoziție, dar am văzut unele lucruri. Nu găsești cuvinte pentru aceasta. Mi-am amintit două versete: unul din Filipeni, unde spune că atunci când Domnul nostru va începe să domnească, orice genunchi se va pleca înaintea Lui, și fiecare limbă Îl va proslăvi, așa cum a fost deja prezis în prorocul Isaia: „orice genunchi se va pleca înaintea Mea, și orice limbă va jura pe Mine.” (45:23) Acum este cineva acolo înaintea căruia se pleacă genunchii, pe care oamenii îl proslăvesc, și toată lumea pare să ia parte la asta, mai puțin câțiva care poate că au ceva îndoieli. Nu vreau să intru mai mult în aceste amănunte, dar trebuie spus următorul lucru: într-un articol de pe Internet spune: „Ultimul papă: conform prorociei lui cutare (Malachi Martin – n.tr.), va veni ultimul și în timpul lui Roma va fi nimicită. Și un judecător îngrozitor îi va judeca pe oameni.” Acest lucru este scris pe Internet. În Biblia mea spune în Apoc. 18:16-17: „Vai! vai! Cetatea cea mare, care era îmbrăcată cu în foarte subțire, cu purpură și cu stacojiu, care era împodobită cu aur, cu pietre scumpe și cu mărgăritare! Atâtea bogății într-un ceas s-au prăpădit!” Așa este scris în sfânta Scriptură, și așa se va întâmpla.

Tot pe Internet este un articol care spune: „Nu toți cei 264 de papi precedenți au fost oameni evlavioși, sau duhovnicești.” Nu vrem să judecăm nici lucrul acesta. Eu doresc numai să vă arăt... poate v-am mai arătat că în conformitate cu credința, sau superstiția bisericii catolice, există la Vatican numai 266 de compartimente în care sunt

înramate tablouri cu chipurile papilor decedați. Acum sunt ocupate 264. Din 24 aprilie este în slujbă cel de-al 265-lea. Apoi urmează ultimul, vine sfârșitul. Dar nu pentru că așa se spune acolo, ci pentru că noi am ajuns cu adevărat la sfârșitul timpului, când totul se unește sub conducerea Romei, așa cum a fost în timpul Imperiului Roman. De fapt actualul papă nu trebuie să facă prea multe. Deja s-a făcut aproape totul. Eu nu vreau să pierd prea mult timp cu subiectul acesta. Nu vreau să vă răpesc timpul. Dar au fost scrise multe pagini referitor la aceasta, și anume cum toate religiile se apleacă și se supun și-și găsesc drumul spre Roma. Și ultimul papă a fost primul care a vizitat sinagoga din Roma. Acest ultim papă a vizitat moscheea din Damasc. Ultimul papă a fost la zidul plângerii din Ierusalim, a fost la Muzeul Holocaustului. El s-a ocupat de tot, astfel ca totul să fie pregătit. Iar acum trebuie numai să se întâmple.

Eu vreau să fac o remarcă aici în legătură cu tiara (coroana de pe capul papilor) – este o coroană triplă din aur. Și închipuiți-vă că în 1963, în 30 iunie, la câteva luni după încoronarea papei Paul al VI-lea, el a așezat coroana pe altar, și cel mai important cardinal din SUA a dus tiara la Washington. În orice caz, evenimentul acesta a avut loc în timpul celui de-al doilea Conciliu de la Vatican, când toți protestanții au fost invitați să se întoarcă în sânul bisericii mamă. În felul acesta obstacolul a fost luat din drum. Iar în SUA, această coroană aduce mulți bani. Vin turiști din întreaga lume și-și lasă banii acolo.

Fratele Branham a făcut o afirmație referitoare la Statele Unite. Și acum noi vedem de asemenea cum în Orientul Mijlociu se arată foarte clar fronturile. Domnul Putin tocmai a fost acolo, și iată că el este de partea cealaltă: el dorește să le dea arme palestinienilor, împreună cu Siria. De ce este scris în Isaia că Siria, Damascul, va fi nimicite? Totul se găsește în împlinirea prorociei biblice a timpului de sfârșit. Noi nu vom putea să oprim nimic. Este timpul sfârșitului, și lucrurile acestea trebuie să aibă loc.

Ceea ce mă atinge pe mine este.... Numai încă un gând, și apoi trecem la Cuvânt. Ultima carte a profesorului Ratzinger, actualul papă, conține la pag. 74 următoarea afirmație: „Aici vrem să amintim așa numitul crez apostolic.” Titlul spune: „Prefață la istoria și structura crezului apostolic”. Nu știu dacă voi cunoașteți istoria bisericii, dacă vă interesează aceasta, dacă ați citit-o, dar crezul care a fost formulat în șapte concilii diferite este crezul bisericii romane, al bisericilor ortodoxe, este crezul tuturor bisericilor de pe pământ. Chiar și în biserica penticostală din Manilla, unde am fost cu fratele Menard, există la intrare crezul care spune „cred într-o sfântă biserică romano-catolică”. Dar fiți atenți ce scrie aici omul acesta, despre crezul apostolic: „Formula de bază a crezului nostru a apărut în sec. II și III, în legătură cu practica botezului în apă despre care este vorba în Mat. 28:19.” Trec acum peste acest lucru. Apoi continuă: „Probabil că deja în cursul celui de-al II-lea și al III-lea secol, formula triunică din Mat. 28:19 a fost punctul central al subiectului despre Hristos.” Acum urmează un punct pe care nu vreau să-l amintesc aici. Continuă: „Cam din sec. V, probabil deja din sec. IV, a apărut legenda” – este scris negru pe alb – „legenda originii apostolice a acestui text.” Numai pentru orientarea voastră... Ce-are a face biserica Dumnezeului celui viu, biserica care conform 1 Tim. 3:15 este „stâlpul și temeliala adevărului”, cu un crez care este declarat apostolic dar care în același timp este numit „legendă”. Este numit pe față legendă. Ce-avem noi a face cu acesta? Eu am căutat în istoria dogmelor și acolo se găsește cuvântul „dokein” care provine din greacă și înseamnă „se pare”. Dogmele au apărut pentru că părinților bisericii li s-a părut că lucrurile ar fi într-un fel sau altul. Ce am a face eu cu „se pare că e așa”? Eu am numai o carte și aceasta este cartea adevărului. În aceasta nu se pare a fi într-un fel sau altul, ci ceea ce scrie aici este așa! Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul.

Frați și surori, Dumnezeu ne-a adus înapoi la început, ca să aibă loc o despărțire în așa fel încât noi să fim un popor pus deoparte, plăcut Domnului. Dacă noi am citit deja că Domnul a făcut toate lucrurile bine, atunci la sfârșitul călătoriei noastre să putem spune că

El a făcut toate lucrurile bine cu tine și cu mine. Și de ce a făcut El toate lucrurile bine? Pentru că noi am venit la El așa cum eram, iar El ne-a ajutat.

Un cuvânt din Evrei 4. Vă rog să mă iertați că am amintit puțin despre evenimentele actuale. Evrei 4:1: „Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.” Acesta este un cuvânt care ne trece prin toate oasele.

Frați și surori, scumpi prieteni, exact cu patru săptămâni în urmă am trăit cum o doamnă care era o catolică practicantă, a intrat în clădirea aceasta și a fost atât de atinsă și de copleșită de Cuvânt, încât peste câteva zile a părăsit biserica catolică, fiind convinsă că aici se vestește adevărul și Cuvântul lui Dumnezeu este adevărul. Duhul lui Dumnezeu încă mai este la lucru. Nu este vorba despre mulțimi: Cuvântul este primit de câte unul, ici și colo.

De asemenea doresc să spun că toți aceia din cadrul mesajului care se referă la Dumnezeu și la Cuvântul Său, și care se referă la fratele Branham și la Mesaj, trebuie să se întoarcă cu adevărat la Cuvânt, la adevăr, înapoi la început și să iasă afară din toate direcțiile pe care se merge din pricina feluritelor răstălmăciri. Eu am adus cu mine trei predici ale fratelui Branham. Voi citi numai câteva mici pasaje. Din predica „Ce să fac cu Isus, care se numește Hristos” - aici scrie la pag. 25: „Acesta este un timp al unirii. Voi vedeți cum se unesc bisericile, vedeți cum se unesc națiunile... Este însă și un timp al unirii lui Dumnezeu cu Mireasa lui. Și eu spun lucrul acesta cu teamă și respect: eu cred că Mireasa lui Hristos a fost chemată. Eu cred că ea este pecetluită în Împărăția lui Dumnezeu. Eu cred că mecanica există. Ea așteaptă dinamica, care o va ridica de pe pământ în slavă, la răpire.” Noi cu toții știm că lucrul acesta nu se va face nici prin putere nici prin tărie, ci prin Duhul lui Dumnezeu.

De câte ori să mai spunem că la prima venire a lui Isus Hristos, Dumnezeu a trimis un mesager cu un mesaj. Și despre acest mesager este scris în Ioan 1:7: „pentru ca toți să creadă prin el.” Dumnezeu a

făgăduind lucrul acesta, El și-a împlinit Cuvântul, și iată, a venit un om trimis de Dumnezeu. Dumnezeu nu trebuie să mă întrebe pe mine sau pe tine, dacă El are voie să facă ceva. El nu trebuie să ceară părerea nimănui în legătură cu cineva pe care vrea să-l folosească, astfel ca făgăduința dată de El să se poată împlini. Dar prorocii sunt dedicați lui Dumnezeu din copilăria lor, chiar de la nașterea lor. Ei sunt dedicați lui Dumnezeu pentru o slujbă anume, legată de planul de mântuire. Probabil că n-o s-o mai putem spune prea mult timp aici: prorocul fals, care în Apocalipsa este numit „prorocul mincinos” are sarcina de a uni lumea întreagă sub un singur cap, împodobind totul cu versete din Scriptură. Și chiar se spune: „Ca să fie o turmă și un Păstor.” Apoi se spune și că „Mai am și alte oi, care nu sunt din staulul acesta; și pe acelea trebuie să le aduc.” Dar acestea sunt cuvintele Domnului nostru. Nimeni nu are voie să și le însușească. Așa ceva nu este permis. Domnul este Păstorul cel bun care Și-a dat viața pentru oile Sale. Și El a trimis mai întâi la casa lui Israel, și a spus: „Să nu vă duceți la neamuri.” Și după aceea El Și-a trimis mesagerii la neamuri, pentru că Dumnezeu deja dăduse prin Avraam făgăduința „Toate neamurile pământului vor fi binecuvântate în sămânța ta.” Așa cum este arătat de către Iacov în Fapte 15:14-17: „mai întâi Dumnezeu Și-a aruncat privirile peste Neamuri, ca să aleagă din mijlocul lor un popor, care să-I poarte Numele. „După aceea, Mă voi întoarce, și voi ridica din nou cortul lui David...”” De aceea Pavel a trebuit să spună „Cuvântul lui Dumnezeu trebuia vestit mai întâi vouă; dar fiindcă voi nu-l primiți, și singuri vă judecați nevrednici de viața veșnică, iată că ne întoarcem spre Neamuri.” Fapte 13:46. Pentru că la trimiterea sa i s-a spus să meargă la neamuri ca să predice Cuvântul (conform Fapte 22:21 și 26:17). Și lucrul acesta s-a întâmplat. Dumnezeu are o rânduială în planul Său de mântuire, iar noi trebuie să fim încadrați în această rânduială. Și desigur că Cuvântul nu a ieșit din Roma, ci din Ierusalim. Și Domnul nu va veni la Roma ca să fie sărbătorit acolo de către demnitari, ci se va duce pe muntele Sion, va veni la Ierusalim, ca să înceapă domnia de o mie de ani, și atunci I se va aduce închinare.

Dar ascultați încă odată ce a spus fratele Branham deja pe timpul lui: „Acesta este un timp al unirii. Voi vedeți cum se unesc bisericile, vedeți cum se unesc națiunile...” Noi am trăit acest lucru. Oamenilor li s-a spus în toate limbile lucrul potrivit și toți au fost de acord. Apoi el continuă: „Este însă și un timp al unirii lui Dumnezeu cu Mireasa lui. Și eu spun lucrul acesta cu teamă și respect: eu cred că Mireasa lui Hristos a fost chemată.” El a vorbit la trecut, așa cum au făcut toți prorocii. De exemplu Psalmul 22 spune „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?” ca și cum lucrul acesta s-ar fi întâmplat deja. Să luăm Isaia 53: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre.” Dumnezeu vorbește în felul acesta pentru că la El lucrurile sunt deja hotărâte, totul este deja încheiat cu aceia care vin la El și caută ajutor la El. Dar dacă se ridică cineva care să spună „O clipă! Aceasta este o predică din noiembrie 1963” și dacă se ia literal că „Mireasa a fost deja chemată” atunci toți cei născuți sau născuți din nou după 1963 au venit prea târziu. Vedeți, nu este voie să lăsăm ca în afirmațiile fratelui Branham să pătrundă gânduri personale. Aceste afirmații trebuie lăsate așa cum sunt.

Și apoi se vorbește aici mai profund despre dinamică, care este lucrarea directă a Duhului Sfânt. Frați și surori, noi avem nevoie de aceasta. Nouă nu ne ajunge numai o ungere, o nouă trezire, ci noi avem nevoie de o îmbrăcare cu puterea de sus. Niciunuia dintre noi nu-i este de folos să repete ce a spus Ioan botezătorul: „Cât despre mine, eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine... El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.” În biserica primară experiența aceasta făcea parte din întoarcerea la Dumnezeu. Și noi trebuie să ajungem iarăși la acest punct încât întoarcerea la Dumnezeu să conducă la nașterea din nou, iar nașterea din nou să conducă la botezul Duhului, încât toate trăirile să fie prezente acum așa cum erau și la început.

Apoi continuă – eu citez: „Dinamica acestei biserici va fi o umplere nouă cu Duhul Sfânt, pe care noi am primit-o într-o mică măsură.” Da! Dacă fratele Branham a numit „o mică măsură” ceea ce s-a întâmplat pe vremea lui, atunci ce se va întâmpla când biserica

întreagă ajunge la unirea credinței, sub puterea și Duhul lui Dumnezeu. ce se va întâmpla atunci? Și noi ne aducem aminte cu bucurie mare afirmația fratelui Branham: „Ce a făcut Dumnezeu prin mesager, El face și prin biserica care crede mesajul.”

Acum citim din nou propoziția aceasta și după aceea citim mai departe: „Dinamica acestei biserici va fi o umplere nouă cu Duhul Sfânt, (pe care noi am primit-o într-o mică măsură), în timp ce Piatra de încheiere coboară ca să se unească cu Trupul.” Domnul nostru este ambele: alfa și omega, piatra de temelie, și conform Zaharia 4 El este și piatra de încheiere. Și bucuria va fi mare în poporul lui Dumnezeu când va fi pusă această piatră de încheiere. Deci noi avem aici de fapt descrierea drumului... Lucrul acesta mi-a devenit de asemenea mare: săptămâna trecută am fost în Berlin și am avut acolo o adunare minunată. Au fost botezate 12 persoane. Dar ceea ce m-a impresionat a fost că atunci când fratele H. m-a dus la aeroport, el a tastat adresa pe sistemul de navigare, și atunci s-a anunțat: „Peste 300 de m o luați la dreapta, apoi mergeți 3 km înainte....” Era descrisă direcția în care să mergem. Mie mi-a plăcut. Înaintea mea se găsea harta, și auzeam cum era descris drumul. Ambele lucruri erau prezente: harta și descrierea. Și mă gândeam: „În Scriptură noi vedem descrierea drumului și apoi și auzim, ca să fim siguri.” Iar când am ajuns la aeroportul din Berlin, s-a anunțat: „Ați ajuns la destinație.” Da, lucrul acesta a fost minunat. Am coborât. „Ați ajuns la destinație.” Lucrul acesta mi-a vorbit.

Frați și surori, noi dorim să ajungem la destinație. Avem nevoie să cunoaștem direcția, avem nevoie de orientare din Cuvântul lui Dumnezeu. Și Îi mulțumim Domnului că acest Cuvânt nu este o literă moartă, ci vorbește, este viu, și Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său scump și sfânt.

Deci, în timpul când vine Piatra din capul unghiului, când are loc desăvârșirea, și când Mireasa este unită cu Mirele, atunci pe pământ va avea loc cea mai puternică lucrare a lui Dumnezeu. Dumnezeu își va încheia lucrarea în triumf.

Aici continuă: „Dar când se unește Capul și Trupul, atunci puterea deplină a Duhului Sfânt o va ridica (pe Mireasă – n.tr.) încât chiar și morții care au adormit în Hristos de sute de ani, vor învia în frumusețea sfințeniei Sale și vor zbura spre ceruri. Dinamica este Duhul Sfânt!” Și aceasta este puterea lui Dumnezeu. Puterea lui Dumnezeu! Ce a spus fratele Branham cu altă ocazie? „Poți să ai cel mai bun motor, și acesta să fie reglat perfect, dar dacă nu are combustibil, acolo nu va avea loc nici o explozie. Doar o baterie goală.... Explozia vine numai atunci când există putere, când puterea este în rezervor.” Și exact de aceasta avem noi nevoie, frați și surori. Botezul cu Duhul Sfânt este descris în multe locuri, și în predicile fratelui Branham, și în Scriptură.

Haideți să cuprindem pe scurt despre ce este vorba acum. Romani 1: adevărul să nu mai fie înăbușit în fărâdelege. Pentru că noi trebuie și vom cunoaște adevărul, și numai adevărul ne va elibera. Adevărul are în sine puterea lui Dumnezeu de eliberare. Și de aceea trebuie vestit adevărul.

Apoi, înapoi la Cuvânt: toți cei ce sunt din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” Dar apoi urmează avertizarea – o avertizare foarte serioasă la care fiecare trebuie să ia seama: în 2 Tes. 2, de la v. 8: *„Și atunci se va arăta acel Nelegiuit, pe care Domnul Isus îl va nimici cu suflarea gurii Sale, și-l va prăpădi cu arătarea venirii Sale. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase, și cu toate amăgirile nelegiuirii pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.”* Una este să vorbești despre mântuire, și altceva este să trăiești mântuirea și să ieși din rătăcire și să fii sfințit în Cuvântul adevărului.

Apoi v. 11 conține o descriere mai exactă: *„Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de rătăcire, ca să creadă o minciună: pentru ca toți cei ce n-au crezut adevărul, ci au găsit plăcere în nelegiuire, să fie osândiți.”* Nu trebuie să intrăm în mai

multe detalii aici, dar chiar și cei ce fac minuni sunt numiți „lucrători ai fărâdelegii”, în Mat. 7 de la v. 21. Așa cum a spus-o fratele Branham de multe ori, verificați totul cu Cuvântul. Cuvântul este absolutul. Chiar dacă se întâmplă semne și minuni, asta nu înseamnă încă nimic. Înseamnă numai că oamenii au crezut în clipa aceea – nimic mai mult. Ei au crezut în vindecare și au primit-o. Indiferent cine este evanghelistul, indiferent cine predică cuvântul despre vindecare, oricine crede o trăiește, pentru că Dumnezeu Își ține Cuvântul. Dar este vorba despre mult mai mult. Este vorba despre vindecarea Trupului lui Isus Hristos. Este vorba despre Biserica Dumnezeului Celui Viu.

Doresc să mai spun ceva aici. Toate părtășiile creștine, toate bisericile, au același crez. Și de aceea toate se întorc înapoi. Dar crezul nostru nu a fost stabilit în sec. III sau IV la diferite concilii. Noi n-avem nimic de-a face cu ceea ce li s-a părut oamenilor a fi corect. Pe noi ne interesează ceea ce este corect, nu ceea ce pare a fi corect. Cuvântul lui Dumnezeu este corect. Aceasta este marea deosebire, și de aceea și ieșirea afară, chemarea afară prin mesajul divin din timpul nostru. Este porunca acestui ceas. Face parte din desăvârșire, este o parte a planului de mântuire din zilele noastre. Nimănui nu-i folosește să spună „Au fost destule treziri.” Sigur că au fost treziri. Sigur că a fost Reforma. Și după Reformă au fost felurite treziri care au mers din ce în ce mai adânc. Dar noi nu trăim în zilele Reformei și nici în zilele următoare Reformei, când adevărurile au ieșit la suprafață din ce în ce mai mult, și au fost descoperite. Noi trăim cu adevărat în timpul încheierii, în timpul când tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru este descoperit. Și ferice de acela care poate să creadă din inimă. Iar aceluia care crede așa cum zice Scriptura, îi este descoperit Cuvântul. Dacă noi nu credem ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu, atunci Dumnezeu nici măcar nu ne vorbește. Dumnezeu ne poate vorbi numai dacă noi credem ceea ce spune El. Dacă noi nu credem ce spune El, atunci El de ce să ne mai vorbească? Nu! Este o problemă foarte serioasă.

Aș fi dorit să mai fi citit încă două citate din celelalte predici tot din 1963, din „SEMNULE”. Aici fratele Branham spune: „Pe vremea aceea sângele trebuia să fie aplicat literal pe ușorii ușii. Dar acum este vorba despre Duhul Sfânt. Vom dovedi acest lucru imediat. Viața este Semnul. Viața voastră s-a dus, voi sunteți morți, viața voastră a murit. Acum voi sunteți ascunși în Dumnezeu, prin Hristos, și pecetluiți acolo prin Duhul Sfânt. Gândul care era în Hristos este acum în voi.” Așa stau lucrurile? Sau lucrurile stau așa numai în predică și în Cuvântul lui Dumnezeu? Frați și surori, eu doresc să fim încurajați, să venim la Domnul, la scaunul harului și să credem din toată inima că prin Golgota a avut loc cu adevărat o răscumpărare și o împăcare deplină cu Dumnezeu, că neprihănirea prin credință a devenit o realitate divină (sau: un fapt divin – n.tr.) în viața noastră. Și nimeni nu are dreptul să descopere trecutul sau să spună: „Tu ai făcut cutare lucru.” Tot ce se află sub sânge nu mai poate fi descoperit niciodată. Domnul a aruncat totul în marea uitării iubirii Sale. Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea. Nimeni nu are voie să-l mai acuze pe celălalt, ci toți caută harul lui Dumnezeu și îl găsesc și primesc iertare și împăcare și mântuire deplină a Dumnezeului nostru. Noi nu avem numai relatarea din Scripturi a tuturor acestor trăiri, ci pentru noi a devenit o stimulare încât în viața noastră duhovnicească să se poată întâmpla așa cum a fost la început: un singur Domn, o singură credință, un singur botez, o inimă și un suflet – uniți cu Dumnezeu ca un singur Trup, fiind botezați într-un singur Trup prin Duhul Sfânt. Lucrul acesta trebuie să devină realitate. Și frați și surori, noi nu vom putea trece pe lângă aceasta, ci trebuie, și se va întâmpla ca în locul acesta să ne rugăm tot așa cum se rugau ei în camera de sus, încât să fim umpluți cu Duhul Sfânt tot așa cum au fost umpluți și ei, încât sfârșitul să ajungă identic cu începutul, încât Numele lui Isus să nu fie numai descoperit în înțelesul său, ci puterea lui Dumnezeu din acesta să se poată descoperi. Petru a spus în Fapte 3:16 *„Prin credința în Numele lui Isus, a întărit Numele Lui pe omul acesta, pe care-l vedeți și-l cunoașteți.”* Așa am spus noi deja de la început, din Marcu 7: Domnul a făcut toate lucrurile bine: orbii au

putut să vadă, șchiopii au putut să umble, păcătoșii au primit iertare. El a făcut toate lucrurile bine. El este același ieri și azi în veci. El unește, vindecă, mântuiește, eliberează. Nimeni să nu plece din această clădire fără să fi fost binecuvântat. Domnul nostru spune: „*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.*”

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba azi. Pe de o parte, în sfera politică, religioasă, cu Israelul, cu Biserica, prorocia biblică se împlinește pe diferite planuri. Iar noi Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru privirea de ansamblu în Cuvântul Său, pe care El ne-a dăruit-o. Noi nu doar citim de trei ori „*când veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși*” ci noi vedem acest lucru. Îl citim și îl vedem. Și prin har îl și auzim. Dar vedeți ce s-a întâmplat: împărțirea Europei acum circa 500 de ani, apoi împărțirea Europei care a trecut chiar prin țara aceasta, chiar prin Berlin, ca rezultat al celui de-al doilea război mondial, împărțită în est și vest. În august 1961 tancurile rusești erau de-o parte iar cele americane erau de partea cealaltă la poarta Brandenburg și erau îndreptate unele spre celelalte. Împărțirea nu mai este. Ambele despărțiri nu mai sunt. Rana s-a vindecat. Este vremea sfârșitului și sfânta Scriptură spune că lumea întreagă i se va închina lui, indiferent cine va fi acest „lui” – în afară de cei ale căror nume sunt scrise în cartea vieții Mielului junghiat înaintea întemeierii lumii. Atunci acest lucru este așa. Atunci trebuie să se îplinească. Nu este numai scris în Apoc. 13:8-9. Nu. Este așa. Și de aceea vă rugăm pe toți să luați în serios Cuvântul lui Dumnezeu. Noi nu suntem fanatici, nu suntem o nouă religie, ci suntem doar niște oameni care-L cred pe Dumnezeu, care au primit orientare din Cuvânt, care au găsit descrierea drumului prin Sfânta Scriptură, prin harul Lui. Și noi respectăm în orice punct Cuvântul lui Dumnezeu, și-l vedem în împlinirea lui. Evreii se întorc în țara făgăduinței, Biserica se întoarce în Cuvântul făgăduinței: Dumnezeu are calea Lui cu poporul Lui. Și așa cum deja am spus, noi trăim prorocia biblică în direct. Este scris că „Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.” Iar apoi la sfârșitul capitolului este scris

„Cine are pricepere, să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om.” VICARIVS FILII DEI – Locțiitorul Fiului lui Dumnezeu (cuvântul „anti” din „antiHrist” înseamnă în greacă „împotriva” sau „în locul” – n.tr.). Frați și surori, totul este scris deslușit și a fost descoperit prin Duhul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu ni l-a trimis pe fratele Branham ca noi să trecem pe lângă el, ci noi să pătrundem adânc în Cuvânt. Este o epocă profetică; prorocia biblică se împlinește, și noi o vedem și recunoaștem că a sosit vremea sfârșitului. Sau cum am spus uneori, a sosit sfârșitul timpului de sfârșit. Noi putem să ne ridicăm capetele, pentru că recunoaștem și știm pe baza Cuvântului că răscumpărarea trupurilor noastre se apropie. Și astfel Îi mulțumim lui Dumnezeu care ne-a trimis un proroc. Și lucrul frumos este că noi nu urmăm un proroc, ci Îl urmăm pe Domnul. Prorocul ne-a adus Cuvântul, ne-a arătat calea: Isus Hristos este Calea, Adevărul și Viața. Iar noi Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru toți îndrumătorii, și desigur, mai ales pentru ultima slujbă profetică. Și noi o primim. Și de aceea este scris că „Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc.” Și noi Îi mulțumim lui Dumnezeu. Răsplata noastră va fi împreună cu toți prorocii și apostolii, cu toți aceia care au predicat Cuvântul din însărcinarea lui Dumnezeu, pentru că noi am auzit Cuvântul pe care Dumnezeu l-a pus în gura lor, și noi l-am crezut și i-am dat dreptate lui Dumnezeu. Și toate temele biblice și învățăturile despre Dumnezeire, botez, cina Domnului, despre toate temele biblice, au fost predicate aici de multe ori astfel ca nimeni să nu mai rămână în întuneric.

Și din nou Evrei 4:1 „Să luăm dar bine seama, ca, atâta vreme cât rămâne în picioare făgăduința intrării în odihna Lui, nici unul din voi să nu se pomenească venit prea târziu.” Acest lucru nu este permis să se întâmple. Frați și surori, voi nu parcurgeți asemenea distanțe mari numai ca să auziți ceva, ci veniți ca să ascultați Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Veniți să-l ascultați, să-l credeți, și noi împreună să trăim puterea lui Dumnezeu care le este descoperită celor ce cred Cuvântul Lui. Dacă Dumnezeu îngăduie, vom vorbi mâine despre acest lucru. Credința este temelia pe care se zidesc toate celelalte

lucruri. Credința! Toți cei cărora le-a vorbit Dumnezeu, ei L-au crezut pe Dumnezeu și acest lucru li s-a socotit ca neprihănire. Și credința este biruința asupra lumii. Credința ne dăruiește accesul la scaunul harului și acces la tot ce ne-a făgăduit Domnul și la ce a pregătit El pentru noi.

Ca un cuprins se poate spune: fericite de poporul al cărui Dumnezeu este Domnul. Noi putem spune cu adevărat că suntem turma pășunii Lui, că suntem poporul Lui, poporul legământului nou testamentar, răscumpărat prin sângele Mielului. Iar celelalte experiențe vor urma, până la pecetluirea cu Duhul Sfânt, astfel ca la sfârșit nimeni să nu se pomenească venit prea târziu.

Din nou, mă adresez tuturor celor ce sunt răspândiți pretutindeni, care urmează felurile răstălmăcirii din cadrul mesajului: lăsați-vă chemați înapoi, în Numele Domnului! Întoarceți-vă la Dumnezeu, întoarceți-vă la Cuvântul Lui, pentru că Dumnezeu este numai în Cuvântul Lui. El nu este în nici o răstălmăcire.

Încă un gând: la ce ne ajută dacă vedem că „domnii” din primele secole au inventat crezuri și au formulat dogme care li s-au părut lor corecte, și despre care au spus „se pare că” (dokein); la ce ne folosește, dacă noi înșine neglijăm Cuvântul și ne luăm după răstălmăcirii care au apărut în sec. XX? Atunci cu ce drept îi judecăm pe ceilalți, din primul sau din al doilea sau al treilea secol, că au deviat de la Cuvânt, dacă „domnii” din sec. XX au deviat și ei de la Cuvânt fără ca măcar să-și dea seama? Dar ei tot mai cred că credința lor e așa cum zice Scriptura. Credința așa cum zice Scriptura se găsește numai într-o singură carte, și această carte este Biblia, pe care noi am primit-o ca pe Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeul Atotputernic, care Își are calea Lui cu Biserica Lui până când se poate spune că El a făcut toate lucrurile bine, astăzi El vrea să facă lucrurile bine cu noi toți. Astăzi El dorește să-i mângâie pe cei descurajați, să dea curaj celor triști, să-i mântuiască pe cei pierduți, să-i vindece pe bolnavi. Astăzi El dorește să-Și descopere puterea și slava. Deja astăzi, ca atunci în adunare cu Domnul nostru,

tot așa și astăzi, în adunarea aceasta cu Domnul nostru ca El să poată să facă toate lucrurile bine cu noi toți, prin har. Noi dorim să-L credem, să ne încredem în El. El va face lucrurile bine. EL este Autorul și Desăvârșirea credinței noastre. A Lui, a Domnului credincios, să fie lauda, cinstea și adorarea acum și în veci. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm, și împreună să-I mulțumim Domnului. Am putea să ne ridicăm glasurile, dar înainte de a face lucrul acesta, haideți să ne aplecăm capetele, și să rămânem în rugăciune liniștită. Poate că ar fi bine ca surorile noastre să mai cânte odată cântarea „Ești tu gata în ceasul acela?” Trebuie să se întâmple ca noi să fim gata și trebuie să ne fie arătat deseori că timpul trece și venirea Domnului este cu adevărat foarte apropiată. „Ești tu gata în ceasul acela?” După aceea fiecare personal să-și pună această întrebare. [...]

Mulțumesc. Dorim să ne rugăm împreună. Simțiți-vă liberi. Orice este pe inima voastră, oricare este cererea voastră, oricare ar fi necazul vostru, fie că este vorba de laudă sau de închinare, cum simțiți în inima voastră așa să se întâmple. Iar la sfârșit Îi vom mulțumi împreună. Mulțumiți-I pentru credincioșia lui Dumnezeu și pentru toate binecuvântările. Haideți să ne rugăm împreună. Să ne ridicăm cu toții glasurile.

Doamne iubit, Dumnezeu veșnic credincios, Îți mulțumim pentru prezența Ta, pentru vorbirea Ta, pentru orientare, pentru privirea de ansamblu. Tu ne-ai dăruit har și descoperire. Cuvântul Tău a devenit o candelă pentru picioarele noastre, o lumină pe cărarea noastră. Doamne scump, repară Tu toate stricăciunile, vindecă, mântuiește, eliberează, binecuvântează, totul să fie bine cu toți. Descoperă puterea sângelui Tău, și a Cuvântului Tău, și a Duhului Tău. Să lucrezi Tu în mijlocul nostru așa cum dorești, și binecuvântează pe toți cei nou veniți, mântuiește, vindecă, eliberează, răscumpără prin puterea Ta. Oh, Domne iubit. Aleluia. Aleluia. Oh, Dumnezeule. Aleluia. Aleluia. Slavă Ție, Doamne, Dumnezeule Atotputernic.

Mai ales pentru cei care au fost adăugați de curând, pentru toți care nu sunt obișnuiți cu astfel de adunări: scumpi prieteni, cuvântul „a chema” este amintit de două ori în Biblie. „Oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.” Acela care nu va chema Numele Domnului, va striga la munți și la dealuri. Doamne iubit, noi chemăm Numele Tău, Te chemăm pe Tine pentru mântuire, vindecare și eliberare, și descoperire. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Slavă Ție. Slavă Ție. Slavă Ție. Oh, Dumnezeuule. Oh, Dumnezeuule. Oh, Dumnezeuule. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

Să cântăm cântarea „Aceasta este ziua”. [...] Înainte să cântăm „Îl iubesc”, doresc să spun că în prima predică din ziua de Rusalii Petru cita Cuvântul din prorocul Ioel: „oricine va chema Numele Domnului, va fi mântuit.” Este necesar ca cel pierdut să strige după mântuire. Iar ca să primim mântuire noi trebuie să chemăm Numele acela care ne-a fost dat pentru mântuire. Nimeni nu poate să ocolească Numele lui Isus Hristos, pentru că Dumnezeu ni s-a arătat în Hristos, și acesta este Numele de răscumpărare în Noul Testament: „și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” Iar toți cei care nu cheamă Numele Domnului vor striga la munți și la dealuri „Acoperiți-ne!” Nimeni să nu se simtă jignit dacă noi strigăm puțin mai tare. Lucrul acesta exprimă disperarea sufletului. Noi nu putem să cântăm sau să ne rugăm cu indiferență. Așa nu merge. Indiferența trebuie luată de la noi. Noi trebuie să fim cuprinși.

Să cântăm „Îl iubesc.” [...] Amin.

Puteți lua loc. Fratele Russ va spune acum ceva. Să nu uităm, aș vrea să spun acum că mâine va fi din nou o ocazie pentru botez. Scriptura spune că acela care crede și se va boteza va fi mântuit. Atunci nici un om de pe pământ nu-și poate asuma dreptul să spună „Eu cred, dar nu mă interesează botezul. Voi fi mântuit oricum.” Nimeni nu va fi mântuit într-o manieră personală. Calea ne-a fost arătată, și în Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost lăsată descrierea atât de clar încât nimeni nu trebuie să treacă pe lângă aceasta. Nici măcar să nu încerce s-o ocolească. Nici o cale nu trece pe lângă. Isus Hristos

este Calea, Adevărul și Viața. Cine-L ocolește pe El, Îl ocolește pe Dumnezeu. Și pe acela îl va ocoli Dumnezeu.

[...] Aduceți-vă aminte de Cuvântul Domnului în toate căile voastre și credeți ce este scris în Cuvânt. Credeți voi? Credeți voi că Domnul va face toate lucrurile bine? El a făcut toate lucrurile bine. Este scris la trecut, că El a făcut toate lucrurile bine. Acum vrem să-I mulțumim Domnului că și în viețile noastre a făcut toate lucrurile bine prin harul Său. Aceasta este credință.

Te rog pofteste, frate Russ. [...]